

άλλ' δέ ταν δικας ήγουν ή θεωρητική πότε και πότε θάνατον τὸ κράτος μερικοὶ και για βαλεῖδες ἔτρεχ η γλώσσα μας φυλλίδι... .

(Εἶπεν αὐτά και στρέφεται πρὸς τὸν Μιχαηλίδην, τὸν καὶ ὁμοίαν πετῶντα Μογγολφύρον και πρώτον θεωρητικὸν ἐκ τῶν τολμηροτέρων.)

Φ.—**Η Θεωρία,** φίλε μου, ὅτι πλέστηγε βρύνει καὶ ἀπὸ τους ἄλλους παλαβοὺς αἰτία μᾶς διεκρίνει καὶ τοὺς Νεαρολόκοκυγας ἀδιαλείπτως τρίψει. Νεαρολόκοκης δὲ καὶ ἕγω ὑψώμενος πρὸς τὰ νέφη, καὶ ἀκίνητος ἀπροσαδῆτος τροχίζω τὴν λεπτόδ. προτὸν τὴν ἴταξίδιον Αλάντον ἔσπιδα, καὶ ἀνασκηνών τοὺς κοντοὺς εἰρηνικῶν λοσθέρων πάλλω τὸ πῦρ τοῦ κερινοῦ κατὰ στιφῶν βρύνερων.

Καὶ ἀρπάζω καὶ γαντζόνω
ἴδηρος μὲ τὸ τσιγκέλη,
καὶ τὴν Φραγκιὰ μουτζόνω,
πού τὸν παρὰ τῆς θάλας.

Ἐξ ὑψοῦ θεωρῶ
τοὺς καιομένους μύλους,
καὶ χίπ καὶ χόπ βρύω
τῶν δανειστῶν δρείλους.

Τὴν πτήσιν μου ταχινῶν
πετῶ πρὸς τὸ Λονδίνον
στὸν Νεούφ τὸν μουνταλά,
μά καὶ ἑστὸς Γάλλους τρίχω
καὶ τσούρ ἀπὸ ὑψῆλα
κατέταστρε τοὺς βρίχω.

Τὶ σχέδια δὲν πλέστω!...
τὴν πίστιν ἀντεγίρω,
καὶ ἀκμάζουσαν φυλέττω
τὴν δόξαν τὴν ἀγήρω.

Η Θεωρία, φίλε μου, καθ' ἀποντα τὸν χρόνον
ἐπισπέσα πρὸς τὴν φύλλην τῶν φυλετικῶν
τὸν θεματικὸν τὸν ἀληθῆ τῆς οἰκουμένης δῆλης...

(Περὶ διανοίας Εφανα, γνωστὸς φιλοτοπώλης,
και ταῦται μὲ δεκαιωμα δι Φεσούλης και χάνει
καὶ ἔκ νέου τὴν κοινίαν του τὴν επαναλεμβάνει.)

Φ.—**Ἔτοι ποῦ λίε...?** ἀναφράων ἐτοῦ κράτος τῶν χαζῶν:
εἰ θεωρία ποίησις, η πράξις τὸ πεζόν. δ
Ἐπεις και μόνοι δινοῦν τὸν πόθον τὸν ἄγχωμον.
δ Διληγμάνης, δ φωτήρ τῶν θεωρητικῶν,
μοῦ καθετει: στὴν Κυριαρχία και κοπενῆ τὸν Βόρειον,
πρὸς δὲ και τὸς λεγόμενον Βορεοδυτικόν,
ως ἵναρισ αὐτῷ φυλῆς ὑπερρρέσου...

(Δρόποις ποιηρέτα τοῦ Ζητοῦ δι Στρατον, θετερούν,
ἰκανού δὲ σχληρότατη μη δύνοντο οὐδὲ
δ λέλος κοντὸ Στρατον μεταξι δικρουμένα
ὑπενθυμίζει πρὸς αὐτὸν τὴν δελεστερίαν,
καὶ δ Φεσούλης ἔναντι ταῦτην τὴν ἀρίδα.)

Φ.—Κυττάξεις καιόμενα τὰ δάση τῆς Παντέλης
και τὸν κατατύμαφον καπνὸν τὴν φλογίρες νερόλης.
Ἐγώ καθὸ πολέμοις τῶν φυσικῶν σπουδῶν
τὰ βλέποντα πορτολούμενας ἐτὶς χρήσες πηδῶν,
γιατὶ μεγάλη γίνεται τῆς θεωρίας χρῆσις
και φθίνεις καθὲ φυσικὸν η τῶν Ἑλλήνων φύσις, δ λάκκος...
και σκάπτεται πεθύτας τῶν φυσικῶν φύσις, δ λάκκος...

(Τοῦ δίνει καὶ ἀλλαγεις καπελιαῖς τοῦ Σηφίκ δ Κουσουλάκος.)

Φ.—Λοιπὸν ποῦ δὲς συνίνετοντιν ἐτὸ μέλλον μη ζητήσῃς
και παῦν σι παρακλαδῶ τας τόπους ἰρατήσεις,
γιατὶ μοῦ καίσι τὸ κορμὶ αὐτὸς δ βρωμολίθας,
ποὺ φύνεις ποιόδρομα, παλάτια και καλύβες,
και λέρυγγας ἀκήρων και γλώσσας καὶ οὐράνισκους
και να πετάξεις μορφεται τῶν ποτηριῶν τοὺς δίσκους.

B.—**Αμάραν, δι' ὄνομα Θεοῦ...**

Φ.—**Ω κάφες συμφορά!** ...

(Αἴρην δ Γειώργης καυθαλεῖ τρεῖς δίσκους μὲ νερά.)

Φ.—Τῶν φυσικῶν ἱπσιτημῶν τὰ θύειρα νά πάψης,
δὲν θέλω γιά τά φυσικάς παντάπασιν ν' ἀκούω,
και τώρα σύμε τὸν καλὸ τὰ δίσκαντα νά γράψης
πρὶν μὲ τῶν δίσκων τὰ νερά πατόκορφα σας λούσω.

(Εἶπεν αὐτά και μ' ἔξαψιν παράποτε φρικώδη
ἔρχεται τὸ κατεβρεγμα χωρὶς νά λέη πιά,
δύοταν καὶ δὲ οἱ λόγιοι σηκώνονται ἐτὸ πόδε
και ἀλληλοκαταβρίζονται και γίνονται παπίκη,
και λουζεται δι Φεσούλης δ και κατσορφάκηλης
και δ Καλαμάνος δρυγεται μέ γαντζί υπὸ μάλλη,
και λέμπουν ἀστρα φουκετῶν και τούρανον τρούλουν
και κάπου κάπου χυνεται καὶ ἡλεκτρικὸν σκετάδι,
και ἀκούεται φιλὴ φωνὴ σὰν Ἔπικοποτούλου:
ετόμου μὲ καταβρίζετε δὲν θάλωσθα δλλο βράδυν..

Μά και τὸ καὶ ἀγριωπὸν τοὺς δρεχομένους πλήγτε,
τοῦ κύκλου δ φρινίτρας, δ Καλακουνούς ήτοι,
ποὺ πάντα λίγη και καλά στὸν διμίλον μιλεῖ,
φωναζεις ποὺς αὐτὸ τὸ σκούδη εἰς βλους ωφελεῖ).

καὶ ὀλέγας ποεκιλάσεις,
μ' ἀλλούς λόγους ἀγγελάσεις.

Σπῆτη 'στὸ Νέον Φάληρον τριώροφον πωλάται
και τρίξεται πρὸς ἀγράν ἀμίσους, συμπολίται,
πρὸς δὲ και σπῆτη ἔτροπον μικρὸν στὸν Παραγά,
η δὲ τιμὴ συμφέρουσα, σχεδὸν σάν δορά.
Πληροφοριαι δίδονται και περὶ τούτων καὶ ἀλλων
στὸ Σάμιον, ξυλιμπορο τοῦ Παρισιού μεγάλων.

Φωτογραφειαν ειλαρδινών πλασιον τῆς Βουλῆς,
ποὺ δύομεν ιπποκετεται τῆς σελας τοῦ πολεο,
ιλαπέσιν δ ἀργόταρα νά διγένεται σπλαχνόν
για τὰς φωτογραφίας του, ποὺ τόσην χαίρουν φύσιν,,
καιτιούς φωτογραφηθηκαν εἰς συμπλεγα δικρουμένον
και τοι μακεδονος ροτηται πρὸς πολιων μηνγην.